تجربه جهانی حذف صفر از پول ملی؛

درس‌هایی برای اقتصاد ایران

■ تا امروز نزدیک به ۲۰ کشور حداقل یک بار اقدام به حذف صفر از پول ملی خود کرده و در ۱۰ کشور دیگر نیز این اتفاق دو بار رخ داده است. در برخی از کشورها هم این راهکار بیش از دو بار مورد استفاده قرار گرفته است که باتوجه به مطرح شدن اجرای این راهکار در کشور ما، بررسی تجربه هر کدام از این کشورها و شکست و موفقیت آنها می‌تواند در اجرای درست حذف صفر از ایران نیز راهگشا باشد.

گروه اقتصادی – حذف صفر از واحد پولی یک کشور یا به اصطلاحی «بازتعریف پول»، تدبیری است که توسط برخی کشورها (غالبا بر اثر تورم) انجام می گیرد و تاریخ نمونه‌های زیادی از حذف صفر و یا بازتعریف پول را به خود دیده است که اغلب این اصلاحات در کشورهای در حال توسعه، توسعه نیافته و یا دوره پس از جنگ، رخ داده است.

بازتعریف پول

این اقدام، یک ابزار کمکی است که با کاهش عرضه پول همراه و بیشتر با نیت از بین بردن اثرات ابرتورم به کار گرفته می‌شود، اما به خودی خود، بیشتر یک تهدید است تا اینکه درمان باشد. چرا که مردم برای محافظت از سرمایه خود از تکانه‌های تورمی، دارایی‌های سنگین یا ارزهای خارجی را خریداری می کنند که در نتیجه تورم ممکن است بیشتر تشدید شود.

بازتعریف پول یا حذف صفر، فرآیندی است که طی آن ارزش ظاهری اسکناس‌ها یا سکه‌هایی که به عنوان واحد پولی رایج مورد استفاده هستند، تغییر می کند. تورم یکی از دلایل بازتعریف پول است، چرا که متعاقب آن، واحد پولی با تورم بی‌ارزش می‌شود و در نتیجه صفرهای بیشتری در واحد پولی استفاده می‌شود.

در دوران تورم، به طور پیوسته قدرت خرید کاهش می‌یابد و قیمت کالاها و خدمات با اعداد بیشتری، اعلام می‌شود که اگر این اعداد به طور فزاینده‌ای زیاد شوند، می‌تواند مبادلات روزمره را به دلایل گوناگون مختل کند. به همین دلیل، ممکن است، سیاستگذاران پولی، برای حل این چالش از روش‌هایی همچون «بازتعریف پول» استفاده کنند که در این روش، یک واحد جدید جایگزین واحد قبلی می‌شود که در آن با ثابت کردن واحد قبلی و تبدیل آن به واحد جدید انجام می‌شود. به عبارتی؛ این عمل با حذف تعدادی صفر از واحد پول قبلی و تبدیل آن به واحد پول جدید انجام می‌شود.

پیدا و پنهان حذف صفر!

به عقیده صاحب‌نظران حوزه پولی، تغییر ارزش پول با کاهش ارزش پول تفاوت دارد؛ چرا که به جای تغییر ارزش واقعی آن، نمایش عددی یک ارز را ساده می‌کند.

نگاهی به تاریخچه حذف صفر از پول ملی کشورها، نشان می‌دهد که چندین کشور برای حذف حداقل سه صفر از پول ملی خود اقدام کرده‌اند. این کار بارها در کشورهایی مانند بلغارستان، آرژانتین، رومانی، ترکیه و برزیل، عملیاتی و اجرا شده اما از نگاهی اقتصادی کارشناسان پولی، حذف صفرها از پول ملی تنها در صورتی می‌تواند به خوبی محقق شود که در دوره مشابه، سیاست‌های کاهش تورم به طور همزمان اجرایی شود و باید از اثرات مثبت و ابعاد روانی آن برای ایجاد ارزش و کنترل تورم استفاده کرد.

تجربه کشورها

ترکیه؛ کشور ترکیه نیز در مقاطعی با تورم مزمن مواجه بود و واحد پول آن (لیر) به سرعت ارزش خود را از دست داد. ترکیه در سال ۲۰۰۵ با کاهش ۶ صفر از واحد پول خود، آن را بازتعریف کرد و یک میلیون لیر ترکیه به یک لیر جدید ترکیه تبدیل شد.

این تغییر موجب افزایش اعتماد به این ارز شد، چرا که در دسر مواجهه با اعداد زیاد در معاملات روزمره را از بین برد. با این حال، فشارهای تورمی همچنان بر لیر جدید ترکیه تأثیر می گذارد و منجر به کاهش بیشتر ارزش آن می‌شود.

زیمبابوه؛ کشور زیمبابوه در اواخر دهه ۲۰۰۰ تورم شدیدی را تجربه می‌کرد که منجر به چاپ اسکناس‌های نجومی شد. این کشور اما در سال ۲۰۰۸ واحد پول خود را بازتعریف کرد و ۱۰ صفر از آن حذف کرد.

در حالی که این تغییر، انجام معاملات را در این کشور ساده کرد، اما به کاهش ابرتورم موجود در این کشور کمکی نکرد. در نهایت به کلی زیمبابوه واحد پول خود را کنار گذاشت و از ارزهای خارجی مانند دلار آمریکا و رَند (Rand) (واحد پول آفریقای جنوبی) استفاده کرد.

آرژانتین؛ رکود اقتصادی آرژانتین در اواخر سده بیستم به طور قابل توجهی ارزش پول ملی آن را کاهش داد که در سال ۱۹۹۲ بحران افزایش قیمت دلار را به همراه داشت. در نهایت دولت آرژانتین اقدام به حذف چند صفر از ارز خود به منظور کنترل تورم به شدت در حال افزایش کرد. در سال ۱۹۶۰، زمانی که آرژانتین دو صفر از پول ملی خود را حذف کرد، ارزش پزو در آرژانتین معادل در مقابل ارزش دلار ثابت شد. اما در طول دهه ۱۹۸۰ هر ۱۸ هزار پزو با یک دلار مبادله می‌شد.

با این حال، در سال ۱۹۸۳ دولت آرژانتین تصمیم گرفت مجددا چهار صفر را از پول ملی خود حذف کند، اما ناکام ماند و سرانجام در دهه ۱۹۹۰ با حذف چهار صفر از پول خود، به هدف مورد نظر رسید و تورم چشمگیر خود را به میزانی کاهش داد.

غنا؛ واحد پول غنا (Cedi) از تورم بالا و عدم اعتماد رنج می‌برد و دولت این کشور در سال ۲۰۰۷ با حذف چهار صفر، واحد پول خود را بازتعریف کرد در نهایت، این تغییر به تسهیل معاملات و القای اعتماد به این ارز کمک کرد و پس از آن غنا به اصلاحات اقتصادی برای حفظ ثبات و جلوگیری از کاهش ارزش بیشتر پول خود ادامه داد.

ونزوئلا؛ در دهه های اخیر، ونزوئلا با یکی از بدترین تورم‌های طول تاریخ مواجه شد که منجر به پیدایش ارقام نجومی برای ارز آن بولیوار (Bolivar) شد. این کشور نیز در سال ۲۰۱۸ واحد پول خود را بازتعریف کرد و با حذف پنج صفر، واحد پولی جدید یعنی «سوبرانو بولیوار» یا «ساورین بولیوار» را ایجاد کرد. این بازتعریف به رفع مشکلات اساسی اقتصاد ونزوئلا کمکی نکرد و تورم فوق العاده در این کشور ادامه یافت. ارزش این پول جدید به سرعت کاهش یافت و باعث آشفتگی بیشتر اقتصادی شد.

مجارستان؛ ابرتورم مجارستان و پس از آن «بازتعریف پول» این کشور در سال‌های ۱۹۴۵ و ۱۹۴۶ به بالاترین میزان در کل تاریخ سیستم مالی جهان تبدیل شد. اقتصاد این کشور در اثر جنگ ویران شده بود و قیمت‌ها هر ۱۵ ساعت دو برابر می‌شد و کنترل گردش مالی غیر ممکن شده بود. به طوری که بزرگترین اسکناس پنگو (pengo) در زمان بازتعریف پول، ۱ سکستیلیون (۱۰ با ۲۱ صفر مقابل آن) بود. سرانجام در اول آوت ۱۹۴۶، ارز فورینت (forint) معرفی شد که به طور کلی در کنار سایر اقدامات، از اصلاحات موفقیت آمیز (در قیاس با شرایط قبلی این کشور) به شمار می‌رود.

فدراسیون روسیه؛ اقتصاد تک‌بعدی این کشور که وابسته به صادرات نفت بود بر اثر کاهش قیمت نفت در سال ۱۹۹۷ با شکست روبرو شد. دولت روسیه برای جبران کسری بودجه به روش‌هایی نظیر چاپ پول، انتشار اوراق قرضه کوتاه مدت دولتی و همچنین حذف صفر از روبل متوسل شد که در نهایت منجر به افزایش قیمت‌ها شد.

در اوایل سال ۱۹۹۸، سه صفر از روبل روسیه حذف شد، اما این امر مشکلات ساختاری اقتصاد این کشور را برطرف نکرد و در ماه اوت همان سال (۱۹۹۸) ورشکستگی ملی به دنبال داشت. این کار در ابتدا تا حدودی مشکلات داخلی این کشور را حل کرد، البته به ضرر سرمایه گذاران تمام شد. پس از ورشکستگی، اقتصاد روسیه به تدریج سر پا شد، با این حال، «بازتعریف پول» در روسیه به عنوان نمونه‌ای از یک سیاست اقتصادی ناموفق شناخته می‌شود.

سیرالئون؛ اخیرا کشور سیرالئون نیز واحد پولی خود را در سال ۲۰۲۲ بازتعریف کرده است و این عمل بیش از آنکه به نفع این کشور باشد، به ضرر آن تمام شده است، اما برای شرح تاثیرات کلی آن باید بیشتر منتظر ماند.

تا امروز نزدیک به ۲۰ کشور حداقل یک بار اقدام به حذف صفر از پول ملی خود کرده و در ۱۰ کشور این اتفاق دو بار رخ داده است. در برخی کشورها نیز این راهکار بیش از دو بار مورد استفاده قرار گرفته است. به عنوان مثال برزیل تا امروز ۶ بار، یوگسلاوی سابق ۵ بار، آرژانتین ۴ بار و بلژیک، روسیه، اوکراین و لهستان هر کدام ۳ بار دست به حذف صفر از پول ملی خود اقدام کرده‌اند.

به طور کلی از این مثال‌ها می‌توان برداشت کرد که حذف صفر، می‌تواند معاملات را آسان‌تر کند و به طور موقت اعتماد به پول یک کشور را افزایش دهد، اما راه‌حلی برای مشکلات اساسی اقتصادی مانند تورم و ابرتورم نیست، بلکه به کاهش انتظارات تورمی و تعدیل فضای روانی و افزایش اعتماد به پول ملی، منتهی می‌شود.

بنابراین، تلاش‌ها برای تثبیت اقتصاد و تغییرات اقتصادی بزرگتر، اغلب همراه با بازتعریف‌های موفق انجام می‌شوند و برخی ابزارهای سیاستی که می‌توانند همراه با بازتعریف پول برای بهبود زندگی شهروندان مورد استفاده قرار بگیرند، وجود دارند که در صورت اجرای هماهنگ این سیاست‌ها، بی‌شک خروجی و سرانجام بهتری به همراه خواهد داشت.

کمک به ثبات اقتصاد کلان

کنترل تورم؛ سیاست کنترل تورم، ابرتورم یا نرخ تورم بالا بسیار مهم است. اجرای سیاست‌های پولی و مالی موثر برای مهار تورم همراه با اطمینان از پایداری مخارج دولت و تحت کنترل بودن کسری بودجه ضروری و این مهم می‌تواند شامل کاهش یارانه‌ها و هزینه‌های بیهوده باشد. خروج از اقتصاد تک محصولی؛ در کشورهای مختلف به ویژه کشورهای وابسته به نفت، برای آنکه حذف صفر یا بازتعریف پول بر زندگی شهروندان اثرات مشهود بگذارد، یک کشور باید تنوع اقتصادی را تشویق کند و وابستگی به یک بخش یا کالا را کاهش دهد.

اقتصاد آزاد؛ به عقیده بسیاری از صاحبنظران حوزه اقتصاد کلان، باید فضایی وجود داشته باشد که بازارهای باز، آزاد و رقابتی را برای تقویت صادرات و جذب سرمایه‌گذاری خارجی و در عین حال بهبود فضای کسب و کار و سرمایه‌گذاری با کاهش تشریفات اداری و فساد تضمین کند.

اصلاحات بخش بانکی؛ همچنین، تقویت بخش بانکی برای تضمین ثبات، از جمله رسیدگی به وام‌های بدون بازگشت و معوق و بهبود نظارت تنظیم گری ضروری است.

مدیریت ارز توسط سیاستگذار پولی؛ بدون شک همزمان با حذف صفر، باید سیاست‌های موثر برای نرخ ارز به منظور جلوگیری از کاهش بهای سریع یا بیش ارزش گذاری اعمال شود تا اعتماد عمومی به اقتصاد و نظام پولی کشور در عین حفظ شفافیت در داده‌های مالی و اقتصادی برای ایجاد اعتماد، محقق شود.

در نهایت، حذف چند صفر از پول ملی، باید بخشی از یک استراتژی گسترده‌تر باشد که به علل ریشه‌ای بی‌ثباتی اقتصادی می‌پردازد و شامل اقداماتی برای تقویت، ثبات، رشد و اعتماد در بلند مدت شود. بنابراین، بهبود اقتصادی موفقیت آمیز نیاز مندیک رویکرد چندوجهی است و «بازتعریف پول» تنها یک ابزار در این جعبه ابزار است.

رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی:

توزیع روغن همراه با کالای تحمیلی ادامه دارد

گروه اقتصادی – رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی گفت: فراوانی کالا و مواد غذایی منجر به رکود و ثبات بازار شده است.

رضا کنگری رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی گفت: با توجه به گرمای هوا، عرضه نسبت به تقاضا افزایش یافته است چرا که در صورت توزیع نشدن محصول شاهد خرابی حبوبات خواهیم بود.

وی از کاهش قیمت حبوبات در بازار خبر داد و گفت: قیمت کنونی هر کیلو لوبیا چیتی به ۲۴۵ هزار تومان رسیده است، در حالیکه هفته های گذشته ۳۲۰ هزار تومان بود.

کنگری با بیان اینکه کمبودی در عرضه چای نداریم، افزود: در بحث مواد غذایی کالا به وفور است که این امر منجر به ثبات قیمت و رکود شده است.

رئیس اتحادیه بنکداران مواد غذایی ادامه داد: در حال حاضر چالش توزیع روغن بدون فاکتور ادامه دارد به طوریکه روغن خانوار ۲ درصد کمتر از نرخ مصوب به طور محدود با کالاهای دیگر همچون رب گوجه فرنگی و کیک عرضه می شود.

وی با تاکید بر توقف واردات برنج پاکستانی گفت: با توجه به آنکه برنج پاکستانی شبیه برنج ایرانی است، از این رو دلالان و سوداگران برنج پاکستانی با بالاترین قیمت می خرند و کیسه های برنج هاشمی گیلان، هاشمی، مازندران و طارم محلی با نرخ ایرانی ۱۹۰ تا ۲۱۰ هزار تومان عرضه می کنند که همین منجر به افزایش قیمت برنج هندی و کمبود در بازار شده است.

عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران:

بحران‌های زیرساختی انگیزه توسعه را سوزانده است

گروه اقتصادی – عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران گفت: در شرایط فعلی که بحران‌های زیرساختی هر روز دامنه‌دارتر می‌شود و چشم‌انداز مذاکرات نیز مبهم است، انگیزه سرمایه‌گذاری فعالان اقتصادی به حداقل رسیده است.

حسن فروزان فرد عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران در رابطه با شرطی شدن سرمایه گذاری در کشور و وابستگی تصمیمات اقتصادی به نتیجه مذاکرات ایران و آمریکا، اظهار کرد: مسئله اصلی تولید امروز، کمبود سرمایه‌گذاری‌های جدید نیست و چالش‌های فعلی تولید بیشتر ناشی از نابسامانی‌ها و بحران‌هایی همچون انرژی، آب، گاز، برق و مسائل زیرساختی مشابه است. در واقع، تولید فعلی قرار نبوده تا این اندازه تحت تأثیر سرمایه‌گذاری جدید باشد، بلکه آنچه کار را دشوار کرده بی‌ثباتی در حوزه‌های اساسی تأمین انرژی و منابع است.

وی در ادامه افزود: ما اگر بخواهیم درباره توسعه صحبت کنیم، باید بپذیریم که پیشبرد طرح‌های توسعه‌ای به‌شدت وابسته به فضای مذاکرات و نتایج آن است. هر نوع سرمایه‌گذاری برای توسعه، چه در داخل و چه از خارج کشور، قطعاً متأثر از روند مذاکرات خواهد بود. فعال اقتصادی بخش خصوصی با منابع محدودش تصمیم‌گیری می‌کند و نمی‌توان انتظار داشت صرفاً با شعار وارد میدان شود، زیرا او باید بتواند پاسخگوی آینده خود، خانواده و کسب‌وکارش باشد.

عضو هیئت نمایندگان اتاق تهران با اشاره به تجربیات ده سال اخیر در کشور تصریح کرد: در این مدت تصمیم‌گیرندگان بخش سرمایه‌گذاری و توسعه همیشه منتظر بودند ببینند وضعیت روابط و تعاملات بین‌المللی کشور به کجا می‌رسد و چه فرصت‌ها یا تهدیداتی به وجود می‌آید. فعالان اقتصادی هر زمان که افق روشنی دیده‌اند، فعال‌تر شده‌اند و در مواقعی که شرایط نامناسب‌تر بوده، دست نگه داشته و حتی متوقف شده‌اند؛ این موضوع به وضوح در فضای کسب‌وکار ایران قابل مشاهده است.

فروزان فرد گفت: تصمیم سرمایه‌گذاران برای تولید و توسعه، مبتنی بر تصویری است که از آینده پنج سال پیش رو دارند. هر چه این چشم‌انداز مبهم‌تر، پیچیده‌تر و غیرقابل پیش‌بینی‌تر باشد، طبیعتاً تصمیم‌گیری برای سرمایه‌گذاری سخت‌تر و گاهی متوقف می‌شود. وقتی کسی نتواند تصویری شفاف از آینده داشته باشد، بهترین کار برایش این است که دست به اقدام جدید نزند و منتظر بماند تا شرایط روشن‌تر شود.

وی با بیان اینکه مشکلات مهم‌تری از تحریم‌ها و مذاکرات صرف وجود دارد، ادامه داد: امروز دیگر نتیجه مذاکرات فقط درباره انتقال پول یا جذب سرمایه نیست، بلکه بحران‌های ملی مثل آب، انرژی، گاز، برق، هوا و مشکلات تأمین نیروی انسانی در سر راه توسعه قرار گرفته‌اند. این‌ها مسائلی هستند که با توان و منابع فعلی دولت هم قابل حل نیستند و هر روز وضعیت وخیم‌تر می‌شود. در شرایط فعلی که بحران‌های زیرساختی هر روز دامنه‌دارتر می‌شود و چشم‌انداز مذاکرات نیز مبهم است، انگیزه و جسارت سرمایه‌گذاری و توسعه در بین فعالان اقتصادی به حداقل رسیده است.

افزایش ۲ درصدی حقوق گمرکی واردات اسباب‌بازی ابلاغ شد

گروه اقتصادی– بر اساس بخشنامه سازمان توسعه تجارت، اخذ ۲ درصد حقوق گمرکی اضافی واردات اسباب بازی موضوع بند م تبصره ۱ قانون بودجه سال ۱۴۰۴ ابلاغ شد.

۲۲ اسفند ماه سال گذشته، رئیس کل گمرک ایران طی نامه‌ای از رئیس سازمان توسعه تجارت ایران، با این مضمون که به منظور اجرای حکم بند (هم) تبصره (۱) قانون بودجه سال ۱۴۰۴، "دولت مکلف است علاوه بر عوارض دریافتی برای واردات اسباب بازی و کالاهای فرهنگی خارجی دو درصد (۲) حقوق گمرکی این کالاها و محصولات را افزایش دهد و عوارض حاصله را به حساب درآمد عمومی نزد خزانه داری کل کشور واریز کند، " خواستار این شد که مصادیق و شماره تعرفه‌های کالاهای مندرج در متن حکم احصاء و ابلاغ شود تا بر اساس آن گمرک تغییرات لازم را در سامانه های گمرکی برای سال جدید اعمال کند.

پس از آغاز به کار فعالیت‌های رسمی در سال ۱۴۰۴، در تاریخ ۲۰ فروردین ماه، لیلا بابائی (مدیرکل دفتر سرگرمی‌های سازنده و بازی‌های یارانه‌ای) در نامه‌ای دیگر خطاب به مدیرکل دفتر مقررات صادرات و واردات وزارت صنعت، معدن و تجارت، ضمن اشاره به درخواست اعمال افزایش حقوق گمرکی، کد تعرفه‌های مرتبط با کالای اسباب‌بازی را مورد اشاره قرار دارد.

حال، ۲۹ اردیبهشت ماه سال جاری، نرگس باقری زمزدی – مدیرکل دفتر مقررات صادرات و واردات وزارت صنعت، معدن و تجارت – با ارسال نامه‌ای به محمدعلی بهپوری (مدیرکل دفتر واردات گمرک ایران)، از اجرایی شدن بند «م» تبصره (۱) قانون بودجه سال ۱۴۰۴ خبر داد؛ بندی که بر اساس آن، واردات اسباب‌بازی و کالاهای فرهنگی مشمول افزایش ۲ درصدی حقوق گمرکی می‌شوند.

در این نامه، ضمن اشاره به نامه شماره ۱۸۵۴۱۸۴/۱۴۰۳ مورخ ۲۲ اسفند ۱۴۰۳، تصویر نامه شماره ۸۶۹ مورخ ۲۰ فروردین ۱۴۰۴ کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان نیز پیوست شده که در آن کد تعرفه‌های مشمول این قانون معرفی شده‌اند. طبق اعلام کانون، کد تعرفه‌های گمرکی مربوط به اسباب‌بازی از ۹۵۰۳۰۰۱۱ تا ۹۵۰۵۱۰۰۰ و همچنین برخی کدهای هشت‌رقمی ذیل سرفصل ۹۵۰۸، مشمول این افزایش حقوق گمرکی هستند.

این اقدام با هدف کنترل و هدایت واردات کالاهای فرهنگی و تقویت تولید داخلی در حوزه اسباب‌بازی انجام شده و به گمرک جمهوری اسلامی ایران ابلاغ شده تا اقدامات اجرایی لازم در خصوص اعمال افزایش حقوق گمرکی در فرآیند واردات این اقلام صورت گیرد.

افزایش حقوق گمرکی در این بخش در حالی ابلاغ شده که طی سال‌های اخیر، تولیدکنندگان داخلی اسباب‌بازی بارها نسبت به رقابت نابرابر با نمونه‌های وارداتی، به‌ویژه محصولات کم‌کیفیت و ارزان‌قیمت چینی، اعتراض کرده‌اند. به نظر می‌رسد این اقدام بتواند بخشی از دغدغه‌های تولیدکنندگان داخلی را پاسخ دهد.

عضو کمیسیون برنامه و بودجه مجلس:

احتمال افزایش قیمت گوشت قرمز با حذف ارز ترجیحی؛ مجلس ورود می‌کند

گروه اقتصادی– عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه اگر ارز ترجیحی از واردات گوشت قرمز حذف شود، قیمت آن افزایش می‌یابد، گفت: اگر دولت گوشت را از زمره کالاهای اساسی خارج کند مجلس به این موضوع ورود خواهد کرد.

طبق اعلام سازمان برنامه و بودجه، واردات گوشت قرمز از این پس شامل دریافت ارز ترجیحی نخواهد بود و به همین دلیل، عرضه و توزیع گوشت یارانه‌ای متوقف شده است. با خروج گوشت از فهرست کالاهای اساسی دریافت‌کننده ارز ترجیحی در سال جاری و حذف یارانه ارزی واردات گوشت، قرار است از این به بعد، کل نیاز بازار از طریق گوشت ایرانی تأمین شود؛ اما این در شرایطی است که اتخاذ چنین تصمیمی، پیامدهایی برای امنیت غذایی کشور خواهد داشت.

چالش حذف ارز ترجیحی گوشت قرمز و تبعات زنجیره‌ای آن

سازمان برنامه و بودجه هفته گذشته از تصمیم برای خارج کردن گوشت قرمز از فهرست کالاهای اساسی و حذف ارز ترجیحی واردات این کالا خبر داد. هرچند غلامرضا نوری قزلجه، وزیر جهاد کشاورزی گفته که هنوز تصمیم قطعی در این مورد گرفته نشده است، اما با این حساب، بازار ایران که نیاز مصرفی و صنعتی آن به گوشت قرمز حدود ۱.۱ میلیون تن برآورد می‌شود، در سال جاری باید متکی به تولید داخل باشد. در چنین شرایطی، سوال این است که واردات گوشت قرمز چه تاثیری بر قیمت این کالا دارد و با صفر شدن واردات چه سناریوهایی محتمل است؟

دولت باید کالاهای اساسی را با قیمت مصوب به دست مردم برساند

جبار کوچکی‌نژاد، عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی، درباره حذف ارز ترجیحی از واردات گوشت قرمز و خارج شدن این کالا از فهرست کالاهای اساسی، به «ایلنا» گفت: در قانون بودجه ۱۴۰۴ حدود ۱۳ میلیارد دلار ارز ترجیحی ۳۸۵۰۰ تومانی به کالاهای اساسی، تخصیص داده شده است.

وی با بیان اینکه دولت می‌بایست گوشت قرمزی که جزو کالاهای اساسی و مورد نیاز مردم است را از داخل یا از طریق واردات تهیه کند، گفت: دولت باید مواد اولیه مرغ و گوشت را با قیمت مصوب به بازار ارائه دهد.

حذف گوشت قرمز از سبد کالاهای حمایتی کار درستی نیست

عضو کمیسیون برنامه، بودجه و محاسبات مجلس شورای اسلامی گفت: حذف گوشت قرمز از سبد کالاهای اساسی و حمایتی کار درستی نیست چون پروتئین جزو نیازهای ضروری مردم است و حتما مردم باید گوشت قرمز را استفاده کنند.

کوچکی‌نژاد افزود: ما نمی‌توانیم گوشت قرمز را از سبد کالاهای اساسی مردم حذف کنیم زیرا وقتی ارز ترجیحی از گوشت قرمز حذف می‌شود، گوشت به رقم سرسام‌آوری خواهد رسید که دیگر هیچگاه مردم کم‌درآمد نمی‌توانند از آن استفاده کنند.

دولت مرغ و گوشت را از گروه کالاهای اساسی خارج نکند!

این نماینده مجلس با تاکید بر اینکه اگر دولت در موضوع حذف گوشت قرمز از کالاهای اساسی اشتباه کند مجلس به این موضوع ورود خواهد کرد، گفت: ما در قانون گفته‌ایم که دولت می‌تواند کالاهای اساسی را تعیین کند و این یکی از اختیارات دولت است؛ اما اگر دولت در این مقوله اشتباه کند مجلس ورود خواهد کرد.

کوچکی‌نژاد تاکید کرد: کالاهای اساسی در آیین‌نامه دولت مشخص است. تاکید ما به دولت این است که مرغ و گوشت را از زمره کالاهای اساسی خارج نکنند.

وی خاطرنشان کرد: اگر گوشت قرمز از گروه کالاهای اساسی خارج و ارز ترجیحی آن حذف شود، به طور قطع، سفره خانوار تحت تاثیر قرار می‌گیرد و کارمندان و قشر آسیب‌پذیر دیگر نمی‌توانند آن را خریداری کنند.

صنایع چوب حلاج کیش
کلیه سفارشات
MDF، چوبی
دکوراسیون غرفه و منزل
تلفن: ۷۶۹۸۲۵۲